

ліста-банкіра, зокрема мова йде про такі дисципліни, як філософія, економічна теорія, світова економіка, фінанси, менеджмент, маркетинг, статистика, інтелектуально-інформаційні та комп'ютерні технології, психологія тощо.

*В. М. Радзієвська, канд. екон. наук, доц.,
кафедра фінансів*

ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ЛЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ З ДИСЦИПЛІН ФАХОВОГО СПРЯМУВАННЯ

Завдання подальшого розвитку економіки України в сучасних умовах неможливо вирішити без урахування новітніх процесів глобалізації і інтернаціоналізації.

Для досягнення сталого економічного зростання Україні вкрай необхідні нові капітальні вкладення, інвестиційні потоки, «інвестиції знань», які могли б забезпечити таке економічне зростання. Причому маються на увазі не просто «інвестиції», а інвестиції нової якості — «інноваційні інвестиції». В іншому випадку Україна знов отримає процес простого відтворення технічних, технологічних та фахових «динозаврів», таких, що не відповідають світовим нормам і стандартам, за допомогою яких неможливо забезпечити подальший економічний розвиток країни.

Інновації за своїм характером є динамічним процесом, пов'язаним з подальшим рухом вперед і тому оскільки всім життєвим процесам та сферам життя притаманний цей рух, остільки й інновації пронизують усі сфери економічного життя [1].

Поняття «інновація», за І. Т. Балабановим [2, с. 7], означає нововведення, тобто реалізований на ринку результат діяльності щодо створення нового продукту або нової технології. Будь-який новий об'єкт представляє собою матеріалізовану інформацію, тобто інформацію, яка перетворюється в нову реальність. Основні засади щодо можливості подальшого інноваційного розвитку закладаються на базі освітньої підготовки. При цьому важливим буде вирішення питання **підготовки висококваліфікованих кадрів**, здатних забезпечувати економічне зростання країни.

При проведенні інноваційної діяльності відбувається взаємодія держави, приватного сектору та університетів [3; 4]. Особли-

вим є значення дисциплін фахового спрямування в формуванні інноваційних рис майбутніх фахівців.

Фахівця за окремим фаховим напрямом неможливо розглядати просто як носія «акумуляованої інформації» за обраним напрямом. Важливою є його спроможність до самопідготовки, подальшого розвитку та самореалізації.

Питання лекційної роботи з дисциплін фахового спрямування пов'язане з необхідністю впровадження інноваційних технологій в університетське навчання з метою підготовки висококваліфікованих кадрів. Впровадження таких навчальних інновацій пов'язане і з переглядом лекційної роботи.

Доступність інформаційних потоків, наявність певних протиріч позицій по відношенню до окремих питань, сучасні конкурентні вимоги щодо кваліфікації фахівця та креативності його мислення за певним фаховим напрямом ставить перед лектором такі вимоги:

1) не подавати вже систематизований та сформований матеріал як готову «позицію» по відношенню до конкретного питання, а зорієнтувати студента щодо існуючих джерел інформації та аналітичних підходів до їх оцінки;

2) організувати активне обговорення студентами поставленої проблеми з визначенням конкретних дискусійних питань. «Довести» дискусію «студент-викладач» через конструктивне мислення до розв'язання цієї проблеми;

3) запропонувати студентам активний візуальний супровідний матеріал для кращого сприйняття необхідного матеріалу. Зазначений матеріал повинен також слугувати певним орієнтиром у існуючому інформаційному просторі.

Зважаючи на те, що дисципліни фахового спрямування викладаються переважно студентам 4—5 курсів, було б доцільно запрошувати на лекційні заняття безпосередніх фахівців за окремими проблемними питаннями дисципліни, що дасть змогу студентам зорієнтуватись у подальших професійних уподобаннях та можливо допоможе їм вирішити непросте питання працевлаштування. Відповідно до зазначеного, необхідним є зв'язок між дисциплінами фахового спрямування та продовженням студентами переддипломної практики.

Через презентацію лектором певної проблеми, подальшу активну самостійну роботу студентів з джерелами інформації за допомогою запропонованого викладачем «інструментарію» щодо їх обробки та оцінки, через дискусію студентів (з використанням, так званих, міні-лекцій, «студенти — викладачу») сприяти формуванню фахівців, що будуть відповідати тим вимогам, які диктує сьогоденні необхідність інноваційного напрямку розвитку держави.

Література

1. *Ливенцев Н. Н., Костюнина Г. М.* Международное движение капитала (Инвестиционная политика зарубежных стран): Учебник. — М.: Экономистъ, 2004. — 368 с.
2. *Балабанов И. Т.* Инновационный менеджмент. — СПб.: Питер, 2001. — 304 с.
3. *Мировая экономика: глобальные тенденции за 100 лет / Под ред. И. С. Королёва.* — М.: Экономистъ, 2003. — 604 с.
4. *Кузнєцова А. Я.* Фінансування інвестиційно-інноваційної діяльності: Монографія / Інститут економічного прогнозування НАН України. — Л.: Львів. банків. ін-т НБУ, 2005. — 320 с.

С. М. Ратушний, доц.,
кафедра міжнародного та європейського права

ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО ЦИКЛУ ЯК ЗАСІБ ДОСЯГНЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ ПІДГОТОВКИ ЮРИСТІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА РЕГІОНАЛІЗАЦІЇ

Очевидно, що інноваційна складова підготовки фахівців у вищих навчальних закладах передбачає створення умов і, в підсумку, забезпечення здатності випускників бути ефективними у вирішенні професійних завдань щодо нових викликів сьогодні і в майбутньому. Такий результат може бути досягнений інноваційністю не лише технологій навчального процесу, але й удосконаленням змісту навчальних програм з окремих дисциплін і навчальних планів підготовки за окремими напрямками.

Підготовка юристів, на відміну від багатьох інших напрямів освітньої діяльності, має свої певні особливості. Вона відбувається не просто на базі національного законодавства, але й на основі певного понятійного апарату і категорій, притаманних саме цій системі національного права.

Погоджуючись, в цілому, з досить поширеною тезою про значні досягнення і важливість класичної (в нашому розумінні) юридичної освіти, буде помилковим ігнорувати зміни, які відбуваються в навколишньому світі. Мова йде про явища глобалізації та регіоналізації.

Пов'язані з цим об'єктивні процеси характеризуються проявами, які не можуть пройти поза увагою і професійного інтереса юриста.